Виборчий Маніфест

І ПРОГРАМА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ ДЛЯ РОБІТНИКІВ ЕДМОНТОНУ.

Кандидатами Комуністичної Партії Канади у міських виборах в Едмонтоні є т.т. Дж. Лейкман і Г. Пелот.

Капіталістична преса в Едмонтоні дає канадійській партії праці всяку можливу поміч, щоб помогти її доказати, що ніяка партія або робітнича організація, що толерують в своїх рядах комуністів, не можуть числити на повагу від "поважних" горожан міста.

Зараз, коли канадійська партія праці викинула з своїх рядів комуністів, вони думають що партія праці може рости. Рости, щоб бути чим?

Одною з причин усунення комуністів з партії праці, яку подано на недавно відбувшійся конвенції і на інших її зібраннях було приняття резолюції, яку широко розповсюднено і яку немає потреби тут наводити.

Ми відмовилися відтягнути згадану резолюцію. Ми не хочемо виправдуватися. Ми не зробимо чогось подібного, бо згадана резолюція є оперта на фактах, які ми оце хочемо представити робітничій клясі міста Едмонтону.

Ми воліємо дискутувати з робітниками, чим з провідниками партії праці, які в більшості стоять здалека від робітників в майнах, шапах і на фармах. Ці провідники є віддалені від нас економічно, соціяльно та ідеольогічно від ряду літ.

В цьому періоді капіталізму, так звані робітничі провідники по цілім світі грають ролю відбудовців капіталізму. При отвертій помочі капіталістичної кляси, вони розбивають робітничі організації в той спосіб, що усувають з них своїх боєвих членів.

Капіталізм відбудовує зараз свою індустрію на те, щоб міг продавати на всихаючихся світових ринках свої товари, які він продукує чимраз на більшу скалю. Капіталізм провадить боротьбу за дешевим сировим матеріялом тоді, коли ті, що його продукують, самі його дуже потребують. Обидві ці обставини мають величезний вплив на робітничу клясу.

Відбудова, раціоналізація капіталістичної індустрії прибірає ріжні форми, але головним є те, що вони викидають тисячі робітників з індустрії і побільшують ряди безробітних. Оставшими при праці робітниками вони гонять, обнижують їм платню і продовжують робочий день.

Це ми можемо бачити зараз в Злучених Державах, Великій Британії, Німеччині, Франції, Бельгії і в індустріяльних провінціях Канади.

Майже в кожнім випадку капіталістична кляса стрічається з опором робітників фабрик і шапів в її спробах раціоналізації капіталістичної індустрії.

І майже в кожнім випадку капіталісти вводять в життя свою раціоналізацію при помочі реакційних "робітничих" провідників, які прямо саботажують робітників в їхніх спробах задержати години праці і не лиш задержати стару скалю платні, але добитися її підвишки.

Ми бачимо, що "робітничий" міністер у Великій Британії Дж. Г. Томас говорить, що знижку платні британським залізнодорожникам треба уважати за побіду робітників.

Таке саме говориться про знижку платні робітникам в британській текстільній індустрії.

В обох випадках вони, лідери, показали робітникам, що капіталістична індустрія мусить жити.

В Німеччині "робітничі" провідники, які є там при уряді, заборонили тисячам боєвих робітників влаштовувати робітничі демонстрації.

"Робітничий" уряд Великої Британії піддає суґестію, щоб позбутися великої армії безробітних через вивезення їх до Канади і Австралії.

Ми нічого не чуємо про те, як позбутися тої кляси "безробітних", яка є відповідальна за безробіття членів робітничої кляси.

Для нас, слідом за капіталістичною раціоналізацією індустрії, має піти скорочення годин праці і вища заробітна платня.

Для нас, капіталістична раціоналізація індустрії, означає посилення клясової боротьби.

Для нас вона означає організовання мільйонів неорганізованих робітників.

Для нас вона означає, що робітнича кляса мусить приготовлятися до робітничої влади.

Для реформістів, вона означає співробітництво з панською клясою — для них вона означає усунення з робітничих організацій кожного робітника, який піддає гадку боротьби.

Для них, всякий антагонізм між спорячими ґрупами імперіялістів можна усунути при помочі переговорів Гувера з Мек-Доналдом.

Для нас, це виглядає на заколисування робітників до сну, підчас коли навкола них робляться приготування до великої різні, нової війни.

Для нас, ці люди стали слугами капіталізму і катами робітничої кляси.

Як підпори капіталістичного суспільства, ці збанкротовані на всіх фронтах "робітничі" провідники апелюють до босів за справедливістю.

Всюди ми бачимо, як провідники юній і "робітничих" партій лижуть черевики тій клясі, яка копає робітничу клясу.

Ми бачимо, як в Едмонтоні драйвери троків, скеби, довозять до публичних будинків вугілля, яке добули скеби.

Ми бачимо, як юнійних членів примушується носити убрання, зроблене скебами.

Ми бачимо, як робітничі делеґації надармо апелюють за вищою платнею і за коротшими годинами праці.

Коли шиї безробіття перевищило всі попередні роки, місто дає контракти "справедливим" наємникам праці, а "робітничі" верхушки дістають від цих фірм товстенькі посади.

Ми бачимо, як "робітничі" провідники апелюють до міської ради за концесіями для своїх фірм і тим самим тратять право кандидувати на алдерменів підчас цеї кампанії.

Ми бачимо, як безробітних арештують за волокитство і в тім самім часі дають пропозицію, щоб подвоїти й так високу платню міським урядникам.

Ми бачимо гнилу систему колектування так званої "сервис текс" з заробітної платні робітників, яка не вистарчає їм на життя.

Ми бачимо, як "робітничі" алдермени вибірають до ріжних рад неюнійних людей.

Ми бачимо, як будується воздушна пристань в Едмонтоні, помимо того, що загальна опінія висказалася проти такої будови. Це робиться лиш на те, щоб задоволити буржуазну міську пресу.

Ми бачимо кооперацію міста, публичної власности з простом електричної сили пана Генрі Голта. Ми бачимо кооперацію "робітничої" міської ради з Роял банком і з іншими "робітничими приятелями".

Ми бачимо, що "робітнича" міська рада не має найменшого довіря до робітників.

Ми дивимося на всі вище наведені речі досвідом робітників цілого світа.

Тому ми годимося з Комінтерном, що теперішний час не надається на те, щоб організувати робітників в такі партії як канадійська партія праці, але навпаки, ми, демаскуючи провідників цих партій, відлучимо робітників від їхнього теперішнього проводу і поставимо над ними провід Комуністичної Партії Канади, яка бореться проти капіталізму і приготовляє прихід до влади робітників і бідних фармерів.

Тому в цій кампанії ми виходимо з двома кандидатами на алдерменів і з програмою, яка опирається на потребах робітничої кляси. Ми апелюємо до вас, щоб ви голосували за собою, за своїми клясовими справами.

Памятайте, коли ви є робітником, ви є членом робітничої кляси. Ми апелюємо, щоб ви голосували за:

1. 6-годинним днем праці і 5-дневним тижнем праці з відповідною підвишкою платні для всіх робітників, яких посередно чи безпосередно нанимає міська рада. "Робітнича" міська рада в 1929 році забула, що одним засобом, при помочі якого можна зарадити безробіттю, є зменшення годин праці і побільшення платні. Це дало б змогу приняти до праці більше робітників.

2. Скасування так званого "сервис текс" податку для тих робітників, яких платня не сягає до $2,000 річно.

3. Безплатна медична і дентистична обслуга для шкільних дітей.

4. Безплатні шпиталі. (В Радянськім Союзі, який в очах капіталістів не є цивілізованою країною, вільні шпиталі є доконаним фактом.)

5. Безплатна вода, світло і рент для безробітних, як також достачання поживи і т. ін., аж до того часу, доки провінціональний або домініяльний уряди не заведуть асекурацію від безробіття.

6. Повна контроля публичних підприємств робітничою клясою.

7. Скасування системи, яка вимагає, щоб маєток був кваліфікацією кандидатів чи то виборців.

ГОЛОСУЙТЕ ЗА СВОЄЮ КЛЯСОЮ!

Кандидатами Комуністичної Партії на алдерменів в Едмонтоні є т.т. **Дж. Лейкмен і Г. Пелот.**

ВЕЛИКИЙ РОБІТНИЧИЙ МІТІНҐ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЕДІЛЮ, 8. ГРУДНЯ. СЛІДІТЬ В ДЕННІЙ ПРЕСІ ЗА МІСЦЕМ МІТІНГУ!

ДО ПРАЦІ В МУНІЦИПАЛЬНИХ ВИБОРАХ.

Комуністична Партія Канади бере участь в багатьох муніципальних виборах по провінціях, назначивши своїх кандидатів вже в таких місцевостях: Вінніпеґу, Едмонтоні, Торонто і Виндзор.

Треба, щоби кожний клясово свідомий робітник провірив негайно лісту виборців свого міста і переконався, чи його імя є на лісті та подбав, щоб воно там знаходилося, якщо його нема.

Комуністична Партія Канади вживає ріжних виборчих кампаній, щоби в цей спосіб предложити працюючій класі свою програму, яка є одинокою програмою працюючої кляси і показати, що комуністична партія є одинокою правдивою робітничою партією. Але ми свідомі того, що піддержка партії в виборах це є, до певної міри, мірило нашої сили і впливів і тому необхідно змобілізувати кожний голос і зазначити його в дні голосування, як протест проти капіталізму, а за комуністичною партією.

Тому всі негайно до праці. Зареґіструйте свій голос. Идіть до міського будинку і провірте, чи ваше імя є на лісті голосуючих. Коли нема, подбайте, щоб було. Право голосу в ріжних містах є ріжно обмежене. Розвідайте добре, чи ви маєте право голосу і голосуйте на партійних кандидатів.

ТОВАРИШІ, ПРИГОТОВТЕСЯ ЗРОБИТИ МУНІЦИПАЛЬНІ ВИБОРИ ГОЛОСНИМ ВИЗОВОМ БОСАМ!

ГОЛОСУЙТЕ Й ПІДТРИМУЙТЕ КОМУНІСТИЧНИХ КАНДИДАТІВ!

БОРІТЬСЯ ЗА ПРОГРАМУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ!

СПІШІТЬ З ДОПОМОГОЮ СТРАЙКУЮЧИМ ЛІСОВИМ РОБІТНИКАМ!

СТАРАННЯМ КОМІТЕТУ НЕСЕННЯ ПОМОЧІ СТРАЙКУЮЧИМ ЛІСОВИМ РОБІТНИКАМ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 1-ГО ГРУДНЯ 1929 РОКУ

В ПІВНІЧНІМ ВІННІПЕҐУ

КОЛЄКТА ХАТА-В-ХАТУ

Комітет закликає всіх робітників, які розуміють необхідність страйкової акції прийти в неділю, 1. грудня, в год. 10. рано до Укр. Роб. Дому, звідки комітет буде висилати колекторів на призначені вулиці колектувати. Всіх робітників, що будуть відвідані колекторами, просимо жертвувати щиро на ціль, яка є гідна попертя.

Комітет: — Д. Хоміцький, А. Білецький, С. Симкін.

ТАК ПОВОДЯТЬСЯ БОСИ З РОБІТНИКАМИ.

Буржуазна преса, а за нею і наша жовтоблакитна пишуть вічно про справедливість теперішної "демократичної" системи і вихвалюють її попід самі небеса, мовляв, кращої системи на світі немає. Але коли глянути на цю систему чистим незапроданим оком, то побачимо, що вся вона є вкрита виноском, неправдою і обманом.

Гарно й по "демократичному" обійшлися пани з тими робітниками, які працювали на годсонбейській залізниці. Нам обіцяно, що коли ми виробимо до осени, то дадуть нам безплатний тикет до Вінніпеґу. Тимчасом по скінченню роботи дали нам тикет до Ді Пес, а звідси кажуть платити до Вінніпеґу, бо безплатний тикет дістає лиш той робітник, який виробив стало 12 місяців. Тоді ми зачали домагатися, щоб нам дали роботу і ми готові робити не 12 місяців, але навіть і 12 років. Тоді нам відповіли в'офісі, щоб ми забиралися, інакше покличуть поліцію. Коли ми доведені до крайности таким поведенням панів заявили, що це несправедливість, як один бере річно $75,000, а другий наробився ціле літо за мізерну платню і тепер не може дістати безплатного тикету до Вінніпеґу, пам сказано забиратися і мовчати.

Тепер кілька слів про обставини, серед яких ми мусіли працювати ціле літо на залізній дорозі, яка не належить до приватних капіталістичних компаній, але до "демократичного" уряду. Годували нас смердячим мясом і сировим хлібом. Навіть води здорової не можна було напитися, бо добра вода була найблище пять миль. При роботі гонили як хортами. Один товариш заслаб і пішов до компанійного лікаря, а той сказав йому, що він їсть дуже багато мяса і це шкодить його здоровлю. Дав йому кілька пігулків і сказав, що він буде здоровий. Тимчасом той робітник прийшов до гари і його злапали такі сильні корчі в жолудку, що він з трудом перемучився через ніч і на другий день пішов до іншого лікаря, а той сказав, що він терпить на запалення сліпої кишки і мусить піддатися операції. В шпиталі сказано йому, що як би він був почекав ще один день довше, то мусів би був попращатися зі світом. Так трактують робітників в "демократичній" країні!

І. О.

Ді Пес, Ман.

СВОЯ ПЯВКА ЩЕ ГІРША ЗА ЧУЖОЇ.

Працюючи в сталевій фабриці в Гемилтоні, я не мав нагоди написати до "Укр. Роб. Вістей" про тутешні обставини праці, бо мене підозрівали як ненокірного раба, який не хоче гнути шиї без найменшого протесту.

Нарешті обставини склалися так, що я стратив в панів ласку раз на все, а тим самим розвязались мені руки і я можу заразом свобідно писати про те, що я там бачив на власні очі. Працюючи в тій фабриці, я слідив, чи не напише хто з тутешніх робітників про цю справу, але видно нікому не прийшло на гадку писати про неї і нарешті я таки мушу взяти цей обовязок на себе.

Цілих два місяці довелось мені шукати праці, аж одного щасливого дня принято мене до роботи у вище згаданій фабриці. Тут переважно працюють українці з Буковини, але є і такі, що називають себе буковинськими румунами і гордяться тим, що в їх жилах тече трохи румунської крови. І чиста біда з цими "румунами". По українськи не хочуть говорити, бо забули, по румунськи калічать так, що треба затикати уха, а по анґлійськи щойно зачали вчитися.

Коли ми ставали до роботи, то нам говорили боси, що ми будемо плачені від "піс ворк", себто від ваґона. На новій лайні, де я робив, працював повний ґенк, а на старій лиш половина ґенку. Тому то ми мали дістати від ваґона два рази стільки, що на старій лайні.

Ми робили денно від 14 до 15 тягарових ваґонів, підчас коли робітники на старій лайні виробляли від 20 до 21 ваґонів. Ніхто нас не підганяв, бо при такій роботі один робітник підганяє другого, щоб не оставився позаді.

Прийшов день виплати, а нам заплачено не від ваґонів, але за години. Тоді ми зійшлися і вирядили піти до боса та запитати його, чому воно так. Як рішили, так хотіли і зробити. Але деякі робітники не мали відваги сказати босові правди в очі і тому постановили не йти перед суворе лице боса.

Нас двох вдалося до формана, який також зачисляє себе до православних буковинців. Побачивши нас, форман зачав втікати. Ми його загнали між купу заліза і там домагалися, щоб нам вияснив чому нас так скривджено при виплаті.

Формен зачав оправдуватися, що він нічого про це не знає і весь час говорив до нас по румунськи та по анґлійськи. Тоді ми вдалися до боса, а предложивши йому справу, почули від нього, що він нічого не може нам помогти, бо ми одержали те, що заробили. Однак коли ми зробили рахунок, то показалося, що нам не стає 35 долярів за дві неділі роботи. Можна легко здогадатися, в кого опинилися ті гроші.

Дивним для мене є те, що хоч бос анґлієць і не ліпший від всяких інших босів та форменів, то все таки говорив з нами, а свій формен, своя пявка, втікав і не хотів з нами говорити по українськи. Це є правдивий тип "босівських Іванків", які змовляються з босами і рабують бідних робітників, щоб мати опісля за що пити.

Між нами було чотирох старих робітників, так званих ривєтерів, які знали про цю шахрайську систему, однак їм виплачено все, що вони заробили, а нас "ґрінгорнів" обрабовано на $35.

Треба додати, що ці формени, або як їх називають приятелі фляшки і боса, ходили поміж робітників і слухали, що ті між собою говорили. Коли хто відважився сказати слово протесту на адресу боса або компанії, так вони негайно доносили про це босові, а цей справлявся з таким після свого способу.

По трьох тиждях нашої праці в згаданій фабриці, нам виповіджено роботу. Я хочу ще додати на закінчення, що прийде незадовго той час, що всякі боси і формени будуть примушені числитися з робітниками, а не втікати від них, обрабувавши їхню заробітну плату.

Василь Загара.

Форт Френсис, Онт.

ОТ КОГО ВОНИ ПИЛЬНУЮТЬ.

Монтреал дочекався нового шефа поліції, який йде слідами торонтонського фанатіка ґенерала Дрепера і зачинає забороняти комуністичні мітінґи. Цего нового "сторожа порядків" хвалить собі дуже монтреальська буржуазна ґазета "Стар" і каже, що він слідить за порядком в місті так, як ще ніхто досі не слідив.

Це до певної міри правда. Новий шеф поліції слідить добре, щоб голодні безробітні не збиралися на мітінґи і не бунтувалися, але покірно мовчали і зносили голод та холод, якими обдаровує їх нинішня капіталістична система. Він знає добре, що лиш комуністична партія говорить робітникам правду про капіталістичний визиск і навчає їх, як боротися проти нього, тому він стежить пильно за цею партією і готов кожної хвилі пробувати здусити революційний рух клясово свідомих робітників, але це йому не вдасться, бо голод і холод заставляє думати навіть несвідомого робітника, що система, в якій лінюхи провадять гойне життя, а трудящі примирають з голоду, є несправедлива.

Новий шеф зробив би багато ліпше, як би перестав слідити за рухом боєвої партії, а звернув більшу увагу на картоґрайство і проституцію, які за його режіму розвиваються чи не краще чим за попереднього. "Стар" пише, що новий шеф поставив колодки на двері многих домів, де провадилася торговля самогоном, однак годі завважити під цим зглядом зміну на краще. Пятнка процвітає чимраз на більшу скалю, а з нею йдуть впарі доми розпусти. Та на такі речі можна дивитися крізь пальці, коби лиш комунізм не поширився.

Тверезий.

Монтреал, Кве.

УВАГА! ІСТ КИЛДОНАН І ОКОЛИЦЯ!

Старанням робітничих організацій, що гуртуються при Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан, відбудеться від ПОНЕДІЛКА, 2. ГРУДНЯ ц. р. до СУБОТИ, 7. ГРУДНЯ в Українськім Робітничім Домі

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР

В СУБОТУ, НА ЗАКІНЧЕННЯ БАЗАРУ ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕЛИКА РОЗІГРАВКА ВАРТІСНИХ РІЧЕЙ.

На базарі буде множество гусей, курей, індиків та всяких інших домашних корисних річей. То-ж приходіть на базар кожного вечера, купуйте тикети на розігравку, а безперечно матимете нагоду виграти декілька гарних річей.

БАЗАРОВИЙ КОМІТЕТ.

УВАГА! ВЕНКУВЕР І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

Старанням відділу Жінсекції ТУРФДім у Венкувер, Б. К., відбудеться в салі Укр. Роб. Дому у Венкувер, в днях 4, 5 і 6 ГРУДНЯ

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР

Базаровий Комітет придбав дуже багато ріжнородних і цінних річей, які можна буде набути на базарі за дуже дешеву ціну. Ми кличемо всіх робітників міста Венкувер і околиці прийти громадно на цей базар. Купуючи річи на базарі ви спричинитесь до сплати довгу, який тяжить на Укр. Роб. Домі. На закінчення базару Драмгурток при Укр. Роб. Домі відіграє дуже зворушаючу драму на три дії, О. Бабія, п. н. РОДИННА ТАЇНА. Цю драму ставиться перший раз в місті Венкувер. Приходіть на всі повищі підприємства громадно!

БАЗАРОВИЙ КОМІТЕТ.